

Repertoriumnummer 2022/185
Datum van uitspraak 7 JANUARI 2022
Rolnummer 20/1417/A

- ☐ Aan te bieden aan de ontvanger
☒ Verzoekschrift/dagvaarding na 31.01.2019
☒ Pro Deo
☐ FBJT
☐ Advies OM

14830

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

**Familie-en jeugdrechtbank
van de rechtbank van eerste
aanleg Oost-Vlaanderen,
afdeling Dendermonde**

Eindvonnis - D 31^e KAMER

Aangeboden op
Niet te registreren

De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, sectie familie- en jeugdrechtbank, D eenendertigste kamer, verleent navolgend vonnis:

In de zaak van : 20/1417/A

1. Mevrouw [REDACTED], van Belgische nationaliteit, geboren te Asse op 24 april 1999, wonende te [REDACTED]

en

2. De heer [REDACTED] van Guineese nationaliteit, geboren te Conakry (Guinee) op 2 mei 1985, sedert 18 november 2019 ambtshalve geschrapt, volgens rijksregister met laatst gekend adres te [REDACTED] maar verblijvende te [REDACTED]

Beiden toegelaten tot het voordeel van de kosteloze rechtspleging bij beslissing van het Bureau voor Rechtsbijstand bij de Rechtbank van Eerste Aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde d.d. 3 juli 2020 (AR 20/297/I)

Eisers op hoofdeis, verweerders op tegeneis, in persoon verschenen en bijgestaan door hun raadsman mr. Liesbeth MONDEN, advocaat met kantoor te 2800 Mechelen, Brusselsesteenweg 54

Tegen:

De Ambtenaar van de Burgerlijke Stand van de Stad Aalst, met kantoor te 9300 Aalst, Werf 9

Verweerder op hoofdeis, eiser op tegeneis, vertegenwoordigd door zijn raadsman mr. Tess SPELTENS *loco* mr. Annette VAN THIENEN, advocaat met kantoor te 9320 Erembodegem, Keppestraat 119-121

1. Rechtspleging

De rechtbank verwijst naar volgende procedure voorgaanden:

- het gedinginleidend verzoekschrift van 8 juli 2020 strekt ertoe de weigering tot huwelijksvoltrekking uitgaande van de ambtenaar van de burgerlijke stand Aalst van 8 juni 2020 teniet te doen;

- de beschikking van 4 november 2020 overeenkomstig artikel 747 §2 van het Gerechtelijk Wetboek gewezen, met als voorziene pleitdatum 11 maart 2021;
- de beschikking van de afdelingsvoorzitter van 10 november 2020 (ex art 90 GerW) waarbij de zaak voor verdere behandeling aan de D 31ste kamer van deze rechtbank werd toegewezen;
- het schriftelijk advies van het Openbaar Ministerie van 10 maart 2021;
- de beslissing genomen op het zittingsblad van 11 maart 2021 (*infra*);
- de beschikking van 17 maart 2021 overeenkomstig artikel 747 §2 van het Gerechtelijk Wetboek gewezen, met als voorziene pleitdatum 28 oktober 2021;
- het verslag van het politioneel onderzoek neergelegd op 6 september 2021;
- de conclusie van eisers, mevrouw [REDACTED] en de heer [REDACTED] van 15 september 2021;
- de conclusie van verweerder, de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Aalst van 23 september 2021;
- de bundels met overtuigingsstukken van partijen.

Op de interne roze kافت van het dossier van rechtspleging, met stukken van het Openbaar Ministerie, werd op 26 augustus 2021 gunstig advies verleend tot de erkenning van de wettelijke samenwoning.

Partijen werden in hun middelen en conclusies op de terechtzitting van 28 oktober 2021 gehoord.

Hierna sloot de rechtbank de debatten en nam zij de zaak in beraad.

2. Relevante en pertinente feiten & vorderingen

2.1 De objectieve feitelijke gegevens die relevant zijn voor het beoordelen van het geschil kunnen aan de hand van de neergelegde stukken als volgt worden samengevat.

2.2 Eisers wensen met elkaar wettelijk te gaan samenwonen.

Op 8 januari 2008 legden zij in handen van de ambtenaar van de burgerlijke stand te Aalst, een verklaring tot wettelijke samenwoning af, en dit op basis van artikel 1476 van het Burgerlijk Wetboek. Er werd geen notariële overeenkomst afsloten.

Middels tegengetekend voor ontvangst door eisers schrijven van 8 januari 2020 verlengde verweerder, ambtenaar van de burgerlijke stand te Aalst, overeenkomstig artikel 1476^{quater}, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek, de melding/registratie van de wettelijke samenwoning met twee maanden uitgesteld.

Middels (aangetekend; hiervan ligt geen formeel bewijs voor) schrijven van 10 januari 2020 deelde verweerder, ambtenaar van de burgerlijke stand te Aalst, overeenkomstig artikel 1476^{quater}, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek, mee dat de procureur des Konings de eerdere termijn met drie maanden verlengde en dit uiterlijk tot 9 juni 2020.

Middels schrijven van 3 juni 2020 meldde het Openbaar Ministerie aan de ambtenaar van de burgerlijke stand te Aalst dat zijn ambt een negatief advies verleende voor de voorgenomen wettelijke samenwoning van partijen, om reden dat er geen controle van het effectief samenwonen kon worden vastgesteld.

De weigeringsbeslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand te Aalst van 8 juni 2020, werd bij aangetekend schrijven (bewijzen daarvan niet meegedeeld) ter kennis van eisers gebracht onder volgende weigeringsredenen:

“Op 08/01/2020 werd de verklaring tot wettelijke samenwoning tussen mevrouw [REDACTED] en de heer [REDACTED] ondertekend.

Uit het advies van de procureur des Konings, gebaseerd op de omzendbrief van 6 september 2013 inzake de wet van 2 juni 2013, de informatie verkregen van de Dienst Vreemdelingenzaken Brussel en uit de verklaringen bij de cel Schijnrelaties, stellen wij volgende feiten vast.

Naar aanleiding van ons schrijven van 10/01/2020 werd er een nieuw onderzoek verricht.

De politiezone van Aalst liet weten dat er heden nog geen onaangekondigd huisbezoek kon afgelegd worden. De partijen zijn niet aan te treffen op het adres [REDACTED]

Om die reden verleent mijn ambt terug negatief advies voor het afsluiten van de wettelijke samenwoning.

Wij hebben besloten dat deze wettelijke samenwoning enkel gericht is op het regulariseren van het verblijf en niet de bedoeling heeft een duurzame levensgemeenschap op te bouwen. Wij weigeren daarom over te gaan tot de registratie van deze wettelijke samenwoning op basis van artikel 1476^{quater} BW.

Wij bezorgen een afschrift van deze weigeringsbeslissing aan de procureur des Konings.

U kunt beroep aantekenen tegen deze beslissing tot weigering van de registratie van de wettelijke samenwoning bij de familierechtbank van Dendermonde binnen de maand volgend op deze kennisgeving."

2.3 Bij verzoekschrift van 8 juli 2020, tekenen eisers, beiden, beroep aan tegen de weigeringsbeslissing tot registratie van de wettelijke samenwoning.

2.4 Op het zittingsblad van 11 maart 2021 werd het volgende genotuleerd:

"De rechtbank beveelt een politioneel onderzoek ten huize van mevrouw [REDACTED] en de heer [REDACTED] beiden wonende te [REDACTED] m.o.o. het nagaan van de relatie van partijen ten einde wettelijk te kunnen samenwonen, te voltrekken binnen de drie maanden vanaf heden.

Partijen zullen concluderen als volgt:

- *eisende partijen tegen 15 september 2021;*
- *verwerende partij tegen 15 oktober 2021.*

Ter zitting worden de stukkenbundels teruggegeven aan de raadslieden."

2.5 De vordering van eisers, zoals die blijkt uit de op 15 september 2020 ter griffie neergelegde 'conclusie', strekt er toe:

"In hoofdorde:

De vordering van concluanten ontvankelijk en gegrond te verklaren. Bijgevolg de vernietiging van de weigeringsbeslissing van de stad Aalst van 8.6.2020 uit te spreken en te zeggen voor recht dat de ambtenaar van de burgerlijke stand van Aalst binnen de vijf dagen na de betekening van het te vellen vonnis verplicht wordt melding te maken van de verklaring van de wettelijke samenwoning in het bevolkingsregister onder verbeurte van een dwangsom van 250 Euro per dag.

Wat de tegenvordering betreft van verweerder : de onontvankelijkheid, minstens de ongegrondheid van de "cautio Judicatum Solvi" uit te spreken omwille van strijdigheid met de grondwet.

Verwerende partij te veroordelen tot de gerechtskosten met inbegrip van de RPV ten belope van 1.440 Euro."

2.4 Middels ‘conclusie na politioneel onderzoek’, op 23 september 2021 per E-Deposit ontvangen, vordert verweerder:

- “het aanvullend stuk 22 van [REDACTED] uit het debat te weren;
- de vordering van concludante ontvankelijk en gegrond te verklaren en de door haar opgeworpen exceptie cautio judicatum solvi ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- de vordering van eisers af te wijzen als ongegrond;
- dienvolgens eisers hoofdelijk te veroordelen tot de kosten van het geding inbegrepen de rechtsplegingsvergoeding, aan zijde van de ambtenaar van de burgerlijke stand te Aalst thans begroot als volgt:
 - rechtsplegingsvergoeding (basisbedrag) 1.560,00 euro
- ondergeschikt, indien de vordering van eisers alsnog gegrond zou worden verklaard, de rechtsplegingsvergoeding te beperken tot het minimumbedrag van 90,00 euro.”

2.5 Op het zittingsblad werd het volgende genotuleerd:

“Partijen pleiten.

Raadsman van de ambtenaar burgerlijke stand bevestigt ter zitting dat niet langer wordt aangedrongen om het overtuigingsstuk nummer 22 van eisers uit de debatten te weren.

Meester Speltens legt haar bundel neer.”

3. Beoordeling

3.1 Bevoegdheid – ontvankelijkheid – toepasselijke wetgeving

3.1.1 Overeenkomstig artikel 59 *juncto* artikel 42 van het Wetboek van internationaal privaatrecht (hierna WIPR), zijn de Belgische rechters internationaal bevoegd om kennis te nemen van vorderingen betreffende een relatie van samenleven.

De rechtbank stelt vast dat zij intern overeenkomstig artikel 572*bis*, 2° van het Gerechtelijk Wetboek en artikel 1476*quater*, vijfde lid, van het oud Burgerlijk Wetboek, materieel bevoegd is. De rechtbank is verder territoriaal bevoegd op grond van artikel 629*bis*, §3 van het Gerechtelijk Wetboek.

De rechtbank is materieel en territoriaal bevoegd en de vordering van eisers is op dit punt ontvankelijk.

3.1.2 *Ontvankelijkheid ratione temporis*

Overeenkomstig artikel 1476^{quater in fine} van het oud Burgerlijk Wetboek kunnen eisers, als belanghebbende partijen, binnen de maand na kennisgeving van de weigeringsbeslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand om van de wettelijke samenwoning melding te maken, beroep bij de familierechtbank aantekenen.

Partijen ontkennen niet dat de kennisgeving van weigering van de ambtenaar van de burgerlijke stand om het huwelijk te voltrekken van 8 juni 2020 dateert.

De termijn waarbinnen hoger beroep aangetekend dient te worden, wordt bepaald door de artikelen 51, 52, 53, 53bis en 54 van het Gerechtelijk Wetboek.

Nu het beroep bij neerlegging van het verzoekschrift van 8 juli 2020 plaatsvond, hebben eisers bijgevolg binnen de maand na kennisgeving van de weigeringsbeslissing beroep aangetekend.

De rechtbank stelt bijgevolg vast dat het beroep naar termijnen eveneens ontvankelijk is.

3.1.3 *Toepasselijke wetgeving*

Rekening houdend met de onderscheiden nationaliteit van eisers, rijst de vraag naar de toepasselijke wetgeving. De wettelijke samenwoning includeert de staat van personen, terwijl de wetgeving daaromtrent de openbare orde raakt.

Artikel 60 WIPR stelt dat de relatie van samenleven wordt beheerst door het recht van de Staat op wiens grondgebied zij voor het eerst geregistreerd is. Dit recht bepaalt inzonderheid de voorwaarden van de vaststelling van de relatie, de gevolgen van de relatie voor de goederen van partijen, alsmede de oorzaken en de voorwaarden inzake beëindiging van de relatie.

Bijgevolg dienen hier de Belgische rechtsregels toegepast te worden.

3.3 Exceptio/actio/cautio judicatum solvi (exceptie van borgstelling van de eisende vreemdeling)

3.3.1 Eiser op tegeneis, de ambtenaar van de burgerlijke stand te Aalst, vordert dat tweede verweerder op tegeneis, de heer [REDACTED] voorafgaand aan de procedure ten gronde een borg zouden stellen (ex. artt. 851-852 Ger.W.), terwijl verweerders op tegeneis vragen deze vordering ongegrond te verklaren.

3.3.2 *Eerste vraag*, die gesteld dient te worden is, of er (internationale) wetten bestaan die de *cautio* uitsluiten.

Artikel 17 van het Verdrag van Den Haag van 1 maart 1954 betreffende de burgerlijke rechtsvordering sluit de borgstelling uit voor een eiser die de nationaliteit heeft van een andere verdragsstaat en die zijn of haar hoofdverblijf heeft in een verdragsstaat.

Nu Guinee geen verdragsstaat is, wordt de borgstelling principieel niet uitgesloten (zie en vergelijk: <https://verdragenbank.overheid.nl/nl/Treaty/Details/007300.html>).

3.3.3 *Tweede vraag*, die gesteld dient te worden is, of er een risico is dat tweede verweerder op tegeneis, de heer [REDACTED] het risico loopt dat hij de door de ambtenaar van de burgerlijke stand gevorderde kosten betaald zou zien.

Gelet op de vordering van het Openbaar Ministerie tot de erkenning van de wettelijke samenwoning is dit niet het geval.

3.3.4 De rechtbank wijst derhalve de vordering van eiser op tegeneis, de ambtenaar van de burgerlijke stand van Aalst, tot het bekomen van enige borgstelling, door tweede verweerder op tegeneis, de heer [REDACTED] te vereffenen, als ongegrond af.

3.4 Ten gronde

3.4.1 Bewijslast

a) Het verkrijgen van een verblijfsrechtelijk voordeel door staat van wettelijk samenwonende volstaat op zichzelf niet om te besluiten tot een schijn-wettelijke samenwoning. Het is steeds mogelijk dat kandidaat-wettelijke samenwoners de werkelijke intentie hebben om wettelijk te gaan samenwonen, waarbij het aangaan van de wettelijke samenwoning een verblijfsrechtelijk voordeel met zich meebrengt. Enkel wanneer het bekomen van het verblijfsrechtelijk voordeel de enige intentie is die gepaard gaat met het aangaan van de wettelijke samenwoning kan gesproken worden van een schijn-wettelijke samenwoning.

Er dient in deze nagegaan te worden of eisers of één van hen enkel en alleen deze wettelijke samenwoning wensen aan te gaan omwille van een eventueel verblijfsrechtelijk voordeel dat ermee gepaard zou kunnen gaan.

Aangezien de intentie van eisers nooit met volstreekte zekerheid kan worden achterhaald, moeten de door verweerder aangevoerde middelen een decisief karakter hebben, zodat een eenduidig en niet tegengesproken vermoeden ontstaat.

b) Het is verweerder als ambtenaar van de burgerlijke stand die overeenkomstig de artikelen 1476bis & 1476quater van het oud Burgerlijk Wetboek dient aan te tonen dat *'de intentie tot wettelijke samenwoning van minstens een van beide eisers kennelijk gericht is op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat verbonden is aan de staat van wettelijk samenwonende'*.

De ambtenaar meent *in casu* dat de voorgenomen echtelijke samenwoning enkel op een verblijfsrechtelijk voordeel (van tweede eiser) berust.

De ambtenaar van de burgerlijke stand heeft de bevoegdheid om preventief op te treden tegen schijn wettelijke samenwoningen. Hij is verplicht de geplande wettelijke samenwoning te weigeren wanneer hij van oordeel is dat het daadwerkelijk een geplande wettelijke samenwoning betreft.

De ambtenaar van de burgerlijke stand dient de feitelijke en juridische overwegingen die zijn weigeringsbeslissing gronden, afdoende en in de beslissing zelf weer te geven.

Bij een verhaal tegen de weigeringsbeslissing is de rechterlijke controle niet beperkt tot de wettigheid van de beslissing. De rechter oefent dienaangaande zijn rechtsmacht volledig uit. Hij kan ten volle oordelen of de partijen hun subjectief recht op wettelijk samenwonen *in casu* kunnen laten gelden. Daarbij dient de rechter zich niet te beperken tot de gegevens die op het ogenblik van de weigeringsbeslissing werden voorgebracht. Hij dient te oordelen op basis van alle hem voorgelegde feitelijke gegevens.

3.4.2 Schijn(-wettelijke) samenwoning?

Op 1 augustus 2018 werd er beslist om tweede eiser, de heer [REDACTED] het verblijf op het Belgisch grondgebied te ontzeggen, evenwel zonder het bevel het grondgebied te moeten verlaten.

In die omstandigheden was het tweede eiser, de heer [REDACTED] niet langer mogelijk een inschrijving te nemen op het adres van eerste eiseres, mevrouw [REDACTED] in tegenstelling tot wat de ambtenaar van de burgerlijke stand voorhoudt (conclusie p. 10/20, derde paragraaf).

Daarenboven sluit de wet niet uit dat hoewel eerste eiseres, mevrouw [REDACTED] feitelijk zou samenwonen met haar moeder, dat zij niet tegelijk een wettelijke samenwoning met tweede eiser, de heer [REDACTED] zou kunnen onderschrijven. De ouder kind mag dan wel een duurzame relatie zijn, maar deze is duidelijk van een andere aard, dan die waarop de wetgever doelt.

Dat de heer [REDACTED] ten tijde van het openbloeien van zijn relatie met mevrouw [REDACTED] nog gehuwd was, is ook al niet voldoende om er van uit te gaan dat hier van enige schijn sprake zou zijn. Uit de voorliggende documenten blijkt trouwens al dat de procedure tot echtscheiden reeds in 2016 opgestart was en reeds begin 2017 voorlopige maatregelen gewezen werden. Het is duidelijk dat het eerder door de heer [REDACTED] afgesloten huwelijk op dat ogenblik reeds ten einde was.

Het louter niet gerechtigd zijn op enige verblijfstitel in België, is geen afdoende reden om er van uit te gaan dat elke aanvraag tot wettelijke samenwoning per definitie enige schijn zou inhouden, en impliceren dat dergelijke aanvraag enkel maar tot doel zou hebben een verblijfsrechtelijk voordeel te bekomen.

Verweerder, de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Aalst, baseert zijn weigeringsbeslissing op het eerder gegeven negatief advies van het Openbaar Ministerie, terwijl het meest recente advies van datzelfde Openbaar Ministerie, zelf nog gemaakt voorafgaand aan diens laatste conclusie positief was.

Niettegenstaande politionele controles voorafgaand aan de weigeringsbeslissing negatief waren, blijkt niet dat de politiediensten bericht hebben achtergelaten ten huize van eisers. De controles bij de burens bleken toen eveneens negatief te zijn.

Behoudens het feit dat er wel wat door verweerder, de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Aalst, gemuggenzift wordt omtrent de voorgelegde verklaringen van vrienden en burens, blijkt toch wel afdoend dat al deze verklaringen in dezelfde richting gaan, namelijk dat eisers, mevrouw [REDACTED] en de heer [REDACTED], een relatie hebben en samenwonen.

Dezelfde tactiek hanteert de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Aalst door naar tegenstrijdigheden te zoeken, in het door de rechtbank bevolen aanvullend politioneel onderzoek. Dat partijen met elkaar weten de communiceren is essentieel. In welke taal dat zij dit doen is daarbij irrelevant, nu vooral de heer [REDACTED] zich ook voldoende in de Nederlandse taal weet uit te drukken, nu het politioneel verslag geen melding gemaakt heeft dat dit niet het geval zou zijn.

De specifieke melding waarbij in het politioneel verslag gemeld is, dat de heer [REDACTED] bij het betreden van de slaapkamer, allicht enigszins gegeneerd, een glijmiddel dat op het nachtkastje stond wegmoffelt, wijst duidelijk op het feit dat partijen een affectieve relatie met elkaar onderhouden, ondanks hun leeftijdsverschil.

Het Openbaar Ministerie kon er niet om heen dat het meest recente verslag van het politioneel onderzoek van 8 juli 2020 (neergelegd op 6 september) duidelijk wijst op een samenwoning van eisers, mevrouw [REDACTED] en de heer [REDACTED].

Gelet op hetgeen voorafgaat is de rechtbank van oordeel dat er geen gewichtige en eenduidige elementen aanwezig zijn die laten vermoeden dat eisers, of minstens één van hen, met de verklaring van wettelijke samenwoning enkel het verblijfsrechtelijk voordeel trachten te bekomen dat verbonden is aan de staat van wettelijk samenwonende.

Het hoger beroep van eisers tegen de weigeringsbeslissing van 8 juni 2020 van verweerder, de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Aalst, is bijgevolg gegrond.

3.4.3 Vermits aan dit vonnis geen uitvoerbare kracht verleend kan worden (*infra*), kan dan ook niet op de bijkomende vordering tot het opleggen van dwangsommen worden ingegaan. Dit aspect van de vordering van eisers, mevrouw [REDACTED] en de heer [REDACTED] faalt dan ook naar recht.

3.4.4 De eventueel niet besproken andere argumenten en middelen van de partijen zijn ofwel niet dienend voor de beoordeling van de zaak ofwel impliciet beantwoord.

3.5 Proceskosten

3.5.1 Krachtens artikel 1017, eerste lid Gerechtelijk Wetboek verwijst, tenzij bijzondere wetten anders bepalen, ieder eindvonnis, zelfs ambtshalve, de in het ongelijk gestelde partij in de kosten, onverminderd de overeenkomst tussen partijen, die het eventueel bekrachtigt.

Dit principe wordt weerspiegeld in artikel 1022, eerste lid Gerechtelijk Wetboek krachtens hetwelk de rechtsplegingsvergoeding een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij.

3.5.2 Gelet op de gegrondheid van de procedure in hoofde van eisers, dient verweerder, in deze als de in het ongelijk gestelde partijen, te worden verwezen in de kosten (art. 1017, eerste lid Ger.W.).

3.5.3 Deze kosten omvatten (in de regel) de diverse, griffie- en registratierechten (art. 1018, *sub* 1° Ger.W.), de prijs en de emolumenten en lonen van de gerechtelijke akten (art. 1018, *sub* 2° Ger.W.), een rechtsplegingsvergoeding, zoals bepaald in artikel 1022 Ger.W.¹ (art. 1018, *sub* 6° Ger.W.), en de bijdrage bedoeld in artikel 4 §2 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand (art. 1018, *sub* 8° Ger.W.).

De rolrechten, nog te vereffenen, bedragen 165,00 euro.

In de lijn van de arresten van het Grondwettelijk Hof van 21 mei 2015 (GwH 21 mei 2015, nr. 68/2015; GwH 21 mei 2015, nr. 69/2015; GwH 21 mei 2015 nr. 70/2015) speelt in dezen een positieve wederkerigheid: de in het ongelijk gestelde partij (privépersoon of overheid) is gehouden een rechtsplegingsvergoeding te betalen aan de, door een advocaat bijgestane, in het gelijk gestelde partij (privépersoon of overheid). De in het gelijk gestelde partij (met een advocaat) is in dit geval de ambtenaar van de burgerlijke stand, zodat alleen voor deze partij een rechtsplegingsvergoeding kan worden bepaald.

De bedoelde vordering is in essentie niet in geld waardeerbaar. In dat geval is het toepasselijke (geïndexeerde) basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding gelijk aan 1.440,00 euro (art. 3 KB 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in art. 1022 Ger.W.).

De rechtbank richt zich naar dit basisbedrag en ziet geen redenen in de zin van artikel 1022, derde lid van het Gerechtelijk Wetboek om ervan af te wijken.

De rechtbank dient anderzijds ook toepassing te maken van de Wet 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische bijstand (BS 31.03.2017, 46565) en het KB van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische bijstand (BS, 27.04.2017, 53750) (zie ook Omzendbrief nr. 256).

¹ De rechtsplegingsvergoeding is een forfaitaire tegemoetkoming in de kosten en erelonen van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij (art. 1022, eerste lid Ger.W.).

Nu verweerder de in het ongelijk gestelde partij is, worden de kosten voor het Begrotingsfonds voor de juridische bijstand, voorgesloten door eisers, ten laste van verweerder gelegd, zoals hierna bepaald.

3.6 Voorlopige tenuitvoerlegging

Krachtens artikel 1399 eerste lid van het Gerechtelijk Wetboek schorsen verzet respectievelijk hoger beroep de tenuitvoerlegging van vonnissen inzake de staat van personen. Onderhavig vonnis betreft een beslissing met betrekking tot de wettelijke samenwoning en behoort tot de staat van de personen zodat de voorlopige tenuitvoerlegging niet kan worden toegekend (zie en vergelijk : Hof van Beroep Gent 27 november 2014, *T.Fam.* 2015, 132, noot L. De Schrijver; SENAËVE, P., *"De rechtspleging inzake weigering huwelijksluiting en weigering aantekening wettelijke samenwoning in de bevolkingsregisters"*, in Handboek Familieprocesrecht, Kluwer, 2017, p. 811-812, randnummer 1533).

Dit vonnis betreft dergelijke beslissing zodat de voorlopige tenuitvoerlegging niet kan worden toegekend, wat de wet evenmin toestaat overeenkomstig artikel 1399 tweede lid van het gerechtelijk Wetboek.

4. Uitspraak

- 4.1 De rechtbank spreekt recht in eerste aanleg en op tegenspraak.
- 4.2 De rechtbank neemt de artikelen 2, 30 tot 37 en 41 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken in acht.
- 4.3 De rechtbank verklaart de vordering van eisers tegen de weigeringsbeslissing van 8 juni 2020 van de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Aalst ontvankelijk, en in de hierna bepaalde mate gegrond:

De rechtbank zegt voor recht dat de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Aalst onverwijld in het bevolkingsregister melding dient te maken van de verklaring van wettelijke samenwoning die eisers, mevrouw [REDACTED] [REDACTED] van Belgische nationaliteit, geboren te Asse op 24 april 1999, wonende te [REDACTED] en de heer [REDACTED] [REDACTED] van Guineese nationaliteit, geboren te Conakry (Guinee) op 2 mei 1985, sedert 18 november 2019, ambtshalve geschraapt, volgens rijksregister met laatst gekend adres te [REDACTED] maar verblijvende te [REDACTED] op 8 januari 2020 afgelegd hebben, en dit op eerste verzoek daartoe van eisers.

4.4 Proceskosten

4.4.1 *Rolrechten* – De rechtbank zegt voor recht dat de kosten van het geding, meer bepaald de rolrechten, begroot op 165 euro, door verweerder, de (ambtenaar van de burgerlijke stand van de) stad Aalst, gedragen dienen worden, en veroordeelt, verweerder, de (ambtenaar van de burgerlijke stand van de) stad Aalst, tot betaling aan de Belgische Staat – FOD Financiën van het rolrecht van 165 euro;

4.4.2 *Rechtsplegingsvergoeding* – De rechtbank veroordeelt verweerder, de (ambtenaar van de burgerlijke stand van de) stad Aalst, om aan eisers, mevrouw [REDACTED] en de heer [REDACTED] een rechtsplegingsvergoeding van 1.440 euro te betalen;

4.4.3 *Bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand* – De rechtbank veroordeelt verweerder, de (ambtenaar van de burgerlijke stand van de) stad Aalst, om aan de bijdrage van 20,00 euro voor Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand te betalen;

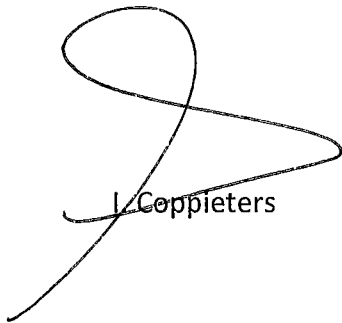
4.5 De rechtbank wijst het meer- of anders gevorderde als ongegrond af;

4.6 De rechtbank zegt voor recht dat onderhavig vonnis, dat de staat van de personen raakt, overeenkomstig artikel 1399 van het Gerechtelijk Wetboek, niet uitvoerbaar bij voorraad is.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in buitengewone openbare terechtzitting van de D eenendertigste kamer van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, sectie familierechtbank, op **VRIJDAG ZEVEN JANUARI TWEEDUIZEND TWEEËNTWINTIG**.

De rechtbank bestaat uit:

- Dhr. K. Van Put, familierechter, voorzitter van de D 31 kamer,
- Mevr. I. Coppieters, griffier.

I. Coppieters

K. Van Put